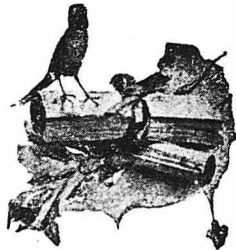

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΑΡ ΤΟΥ 1825

Του Κόμητος ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΠΕΚΚΙΟ

Τα άλλα μέλη της Ελληνικής Κυβερνήσεως στα 1825. Ο Μπέτακας, ο Μαυρομαχάλης και ο Σπηλιωτακης. Ο πονηρός και τετραπέρατος Κολέτζης. Οι Υπουργοί. Είς τή άσχελοῦνται. Μοναχά γιά τόν τίτλο. Το νουβελιστικό σώμα. Η εύγλωττία του Σπ. Τρικουπη. Η είδησις της καταστροφής του Έλληνικού στρατεύου στο Κρεμύδι. Προς το Άργος. Περιγραφή της πόλεως. Το Άλληλοδιδασκικό Σχολείο. Τα ερείπια του καθάρων, κλπ. κλπ.

11

Η Ελληνική Κυβέρνησις αποτελείται από πέντε μέλη και ένα Γραμματέα της Επικρατείας. Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και ο Γραμματέης έβρισαν στο στρατόπεδο του Ναυαρίνου, όταν έπιγα στο Κιβεργίον.

Ο αντίπρόεδρος κ. Μπάτσος, εινε ένας Έγγραμος και παραλίανον, Σπεισιώτης, πλούσιος έμπορος, απ' τούς πλουσιωτέρας κατοίκους τών Σπεισιών. Αν και προσωρινή ηλικίας, εινε θαλασρός και κοσσιανάτος. Έφρος με καρδιά και φωνιά νέου. Μιλάει μοναχά Έλληνικά και έχει φημή ειλαρηνούς και τιμών πατριώτου.

Μήλησα μαζί με τόν Μπάτση και Έξστησηρα την Έξισνάδα του. Αν ο γυρισμός αυτός νουσιότης ήταν πιο εντιμής στα πολιτικά. Θα ήτο έξαιρετος Κυβερνήτης.

Άλλο μέλος της Κυβερνήσεως εινε ο Μαρωνογιάλης, απ' τή μεγάλη και ένδοξη οικογένεια του Πετρώατη. Δεν μιλάει και αυτός καμιά ξένη γλώσσα. Φαίνεται όμως περισσότερο ειδωός στη διπλωματική τέχνη από τούς άλλους.

Την ώρα αυτή έλειπε από το Κιβεργίον και ένα άλλο μέλος της Κυβερνήσεως, ο Σπηλιωτακης. Έτσι δεν υπόσταν να τόν γνωρίσω και δεν είμαι σε θέση να γράφω τίποτα γιά αυτόν.

Μέλος της Κυβερνήσεως εινε και ο Κολέτζης, Άσχηλός κόμιστος. Ο Κολέτζης έχει σπουδάσει στην Εδιόμβρη. Έχει αντίληψη πολιτική και εινε έξυπνος άνθρωπος. Γεννήθηκε στην Ήπειρο και τόν σπούδασε ο Άλλη Πασσάς ή Ήξωδά του στην Παβία. Έγινε δε κατόπιν ματρός του Μουχιά, γιου του Άλλη.

Ο Κολέτζης μιλάει και γράφει θαυμάσια την Ήταλική και την Γαλλική. Τού άφοσι να γίνεται σαν Τούρκος μέχρις, κατό δε από την μουσουλμανική σοβαροτήτά του, κρυβεται ο πονηρός και ζωηρός Έλληνας.

Περιλάττει άγένοια, πράγμα που δείχνει πως άνατράφηκε ο Τούρκικο σαράι.

Θεωρώ περίττο να μνημονεύω και τούς άλλα Έλληνες ύπουργούς, γιατί κανένα ειδος έξουσίας δεν άσκειν-αίτοί. Τα πάντα κανονίζει ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και οι ύπουργοί έχουν μοναχά τόν τίτλο.

Το νουβελιστικό σώμα συνεδράζει σ' ένα σπίτι έτοιμοόροστο και πανάθλο, όσο να επισκευασθί χάρην αυτού ένα Τούρκικο τζαμί, στο οποίο διά έγκατασταθί.

Οι βουλευτά εινε περισσότεροι από οδόντα. Μά στις συνεδριάσεις του σώματος δεν παριστανται παρά μόνον πενήνη. Οι άλλοι εινε άπασχολημένοι με διάφορες έκτακτες υπηρεσίες.

Πάνο απ' το κεφάλι μας, σ' ένα χρυσιν έδμενο στύ κατό κλαριά μας μεγάλη βελανιδιάς, ήταν κρεμασμένος ο Λόις. Ένα πλατύ μαυρο καπέλο, καπέλλο με γτερό λίκτρον του παλιού καιρού, πολύ μεγάλο για το κεφάλι μου, έφαινε τού μισό τον πρόσωπο.

— Βλέπεις, μου είπε αγιά ο Καρνωγιέ, κρεμάστηκε για να γλυτώσει από τού... Γενναίο!... Εινε φοητό... Ο φίλος μου μιλούσε ακόμα, ένα έγο χορις να τόν προσέχω. Έξήταξα γρηγο τού μέρους. Εξαγωγήξα ίγνη πάλης κάτω στο χώμα.

— Μά το καπέλλο; τόν ρώτησα τού λιγο.

— Ήταν δικό του... καθός φαίνεται.

— Μά πως ένα τέτοιο... Μά δεν πρόφτασα να τελειώσω τή φράση μου. Έκείνη ακριβώς τή στιγμή, ακούστηκε μεσ' απ' τή δέντρα ένας ήχος που ήμοιαζε με γέλιο, με σαρκασμό. Συγγρόνος τή φέλλα αναάλειψαν και τή κλαριά παραφέρισαν, σαν να περνούσε ανάμεσά τούς κανένα τεράστιο πουλί. Τίποτε όμως δεν έκταινόταν.

— Καρνωγιέ! φώναζε με τρόμο πιάνοντας τού φίλο μου απ' τού μπράτσο του.

Μά αυτός ήταν άβνητος, σωρός και είχε φέσει τού χερι του στο μέτωπο.

Ναι... μου φησίρασε. Είδα... Ίσως ήταν τίποτε καρφάκια... Πάμε... Πάμε από δω!

Την άλλη μέρα ο Καρνωγιέ άποφάσισε να κάνουμε ένα ταξείδι.

Πολλοί από τούς βολευτάς εινε κτημένοι ευρωπαϊκά. Πρόεδρος του σώματος αυτού εινε ο Νουττάς, ο όποιος εινε σεβαστός σ' όλους και γιατί καταγεται από παλιή μουρατική οικογένεια, και γιατί εινε ισοδύναμη τιμών και ειλαρηνούς άνδρός.

Μεταξύ τών ρητόρων του σώματος, ο πιο εύγλωττος εινε ο Μεσολογγίτης Σπυριδών Τρικουπής.

Η σύζητησις στην Ελληνική Βουλή διεξάγονται με σχετική ήσυχία, άν και τή διάφορα κόμματα άποτελούνται από πρόσολα ζουρή και ενέστατα.

Τρεις ημέρες μετά την άφιξί μου στο Ναύπλιο, στις 24 Άπριλιον δηλαδή, έφτασε στην πόλη ή είδησις, ότι το Έλληνικό στρατόπεδο που βρισκονταν στο Κρεμύδι, έπαθε μεγάλη καταστροφή απ' τούς Αιγυπτίους του Ήβραίου. Έκατον σαράντα Έλληνες σκοτώθηκαν, μεταξύ τών όποιων και οι στρατηγοί Ζακερόπουλος και Σίδης και οι συγκαταστάτες Έλενθόνης και Κορμουρίτης.

Η είδησις αυτή έγέμισε πένθος τις ημερές τών κατοίκων. Στα καρφενία, στην πλατεία, παντού, δεν μιλάνε παρά για τή καταστροφή του Κρεμυδιού.

Έπειδή βιαζόμουν να δώσω στον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως τις επιστολές πουχα φέρι μαζί μου γιά αυτόν, και επειδή ήθελα να πάω και να δω από κοντά το στρατόπεδο τών Έλλήνων, άποφάσισα να γίνω από το Ναύπλιο.

Γιά καλή μου τύχη μάλιστα βρήκα και θαυμάσιο συνταξιδιόστη, τόν Γάλλο στρατηγό Ρόξ, τόν όποιος είχε στείλει στην Ελλάδα το φίλοέλληνα Κομιτάτο τών Παρισίων.

Ο στρατηγό Ρόξ παλιός πολιμιστής, με ήμα άρειμνίο, ειλαρηνός και καλακάδος, φρόντισε να βρή δυο άλωγα, τή νοικιάσαμε και ξενονοσασ.

Μας συνόδευσαν, κατό διαταχην της Κυβερνήσεως, δέκα λεβεντόκομα πολιμάρια, σέγγανα δε μαζί μας και άξιεζοτους γαϊδάρους και πολλάρα με τίς άποσπασενε μας και τούς άφησανε μας.

Προχωρούσαμε όλη τήν ημέρα άνάμεσα στον καταπράσινο άγριότοτο γόμο.

Κοντά τού βράδυ φτάσαμε στο Άργος. Όπως τού Ναύπλιο έτσι και τού Άργος έχει καταπράσινο ξε άγιας του πλοήμου. Στο Άργος όμως οι όδοι εινε πλατειή και κανονικοί. Οι Άργιτες έχουν φτιάσει όμοια δέντρα σπίτια, με ξύλινες πότες, πολυ-πολύ όμοιον ριθμιού. Κότες και χήνες βόσκονε στους έφορους όδοινο...

Μόλις μπήκαμε στο Άργος, μας υποδέχτηκαν ο Έπασχος και οι σίμβουλοι και μας ώδηγησαν, όσο να έτοιμαστή τού τραπέζι, στο γυμνασίο, όπου προέβηται να έγερθί τού Πανεπιστήμιου. Στο γυμνασίο αυτό ήπηρεζε άλλοτε ένα μεγάλο τούρκικο παζάρι. Τού Πανεπιστήμιου θα χτισθί με χρημάτια τού άποτανόντος εθνικού ενεργέτου Βαυδάϊ.

Έπισκευήσαμε τού ίδιο βράδυ και τήν Άλληλοδιδασκική Σχολή του Άργους. Φοιτούν σ' αυτή διακόσιο μαθητά και μαθητρες. Εινε όμως φοητό στικω-κόμενος στις διάφορες κάμαρες, γιατί τού κτιριο δεν έπαρκεί για τόσο μεγάλο αριθμό μαθητων.

Ο διδάσκαλος της Σχολής έχει μάθει τή μέθοδο της άλλοιλοδιδασκικής στο Βουκουρεστίν, από τόν Κισόβουλο.

Μιά πλοιαία κηρία από τή Χίο, έγκαταστημένη στο Άργος, άποφάσισε να χτίσι ιδιαίτερο σχολείο για τή κοριτσια, για να γη φοιτούν μαζί με τούς νέους.

Οι Άργιτες χτίζουν και κτισόνερα εκκλησία. Τού ύλακό τού παίνονιν από ένα χειρημένο τούρκικο τζαμί, τού όποιος είχε χτιστεί από τή έρείπια ενός Βυζαντινού ναού, ο όποιος παλι είχε άνεγειρθεί με τού ύλακό ενός έρημολέπου άγορίου ναού... Τι νοικιαιές συμπτώσεις άλληθεια!...

Όταν γυρισίσε στο άρχοντικό του Έπάχου, μου έφορη και λιγερόκοχη καπέλλα μας έφοριζε κρηνο νερό να κερτούμε.

Καθήσαμε όποτερο στο τραπέζι στανωροδοδι. Μα παλληκάρια ζαρωτούσε μια πλώσσα γεμάτη ζουσι και μας φέριζε τή ποτήρια. Στο τραπέζι είχαν σερβίρειε κανακάκια γρητά, πιλάρι με γιωαυθη, κοκορήτια, σαλάτες και πορτοκαλά... ΕΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεται.

